

[Foss.]

gen, ikke mindst gennem sine administrative muligheder, en afgørende indflydelse på landets økonomi og dermed også hovedansvaret, og dette ansvar vil ingen kommissionsbetænkning kunne ændre. Jeg kan dog ikke lade være at bemærke, at forslagsstillerne har et særligt ansvar for, at vi har den regering, som har ført os ud i de økonomiske og valutariske vanskeligheder, som nævnes i forslaget.

I bemærkningerne til forslaget er det en passant nævnt, at spørgsmål i forbindelse med pristallet skal indgå i udvalgets arbejde, det vil altså sige i kommissionens arbejde. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard omtalte pristallet mere indgående i sin fremsættelsestale her i tinget den 5. oktober og kom jo også ind på spørgsmålet for lidt siden. Det ærede medlem understregede, at kommissionen skal klarlægge pristalsreguleringens virkninger og overveje grundlaget for pristalsberegningerne.

Som det fremgår af forslaget, skal kommissionens formandsskab afgive rapport om dette spørgsmål til finansministeren og til folketinget inden udgangen af januar måned 1956. Jeg ville egentlig gerne vide, hvorfor det ikke er kommissionen, men formandsskabet, der skal afgive rapport, og en lille smule forklaring har vi jo fået på det. Det tyder på en vis mistillid til den kommission, som ellers skal sidde under formandsskabet. Der er i hvert tilfælde tale om en hurtigt arbejdende kommission, for så vidt angår spørgsmålet om pristallet, og dette er bestemt ikke en uinteressant opgave. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det heller ikke er nogen let opgave, men det er en opgave, der er stor nok til at berettige en kommissions nedsættelse.

At jeg stiller mig lidt skeptisk overfor de andre opgaver, der skal overdrages kommissionen, har jeg vist givet tilstrækkeligt udtryk for, men jeg vil gerne tilføje, at det i alle tilfælde vil tage nogen tid for en kommission at få kortlagt vor økonomiske politik, og selvom kommissionen forholdsvis hurtigt stiller forslag om bedre samarbejde mellem de økonomiske faktorer, vil det næppe ske aldeles omgående. Den højt-ærede finansminister har allerede givet udtryk for, at man ikke kan vente et resultat så forfærdeligt hurtigt. Vi risikerer i alle

tilfælde, at kommissionen kommer til at sidde et godt stykke ind i næste år. Der er vel ingen, der tror, at den økonomiske udvikling vil afvente kommissionsbetænkningen. Regeringen bør derfor ikke sidde med hænderne i skødet og vente på, at kommissionen skal fuldende sit arbejde, og vi fra vor side vil ikke kunne godkende, at man intet foretager sig, medens kommissionen arbejder.

Det folketingsudvalg, der skal behandle forslaget til folketingsbeslutning, skal ikke alene beskæftige sig med kommissionens opgaver, men også med kommissionens sammensætning. Der er allerede gjort tilstrækkelig mange bemærkninger om dette spørgsmål, men ihukommende den høje regerings udnævnelse af medlemmer til andre kommissioner vil mit parti have opmærksomheden særlig henvendt på denne side af sagen, ikke mindst med hensyn til formandsskabet.

I forslaget er nævnt forskellige organisationer, som skulle udpege de øvrige medlemmer af kommissionen. Der er allerede her nævnt adskillige organisationer, som mangler på denne liste; jeg kunne tilføje yderligere en, nemlig Danske Bankers Fællesrepræsentation. Vi synes i alle tilfælde, at der mangler organisationer, som vi må anse for fuldt så afgørende og betydningsfulde, når det gælder de økonomiske forhold her i landet, som de organisationer, der er nævnt i forslaget.

Jeg skal slutte med at gentage, at vi med interesse vil deltage i arbejdet i det udvalg, der skal nedsættes angående det foreliggende forslag til beslutning.

Aksel Larsen: Det er svært for mit parti at svinge sig op til nogen synderlig velvilje for dette forslag, og den omstændighed, at regeringen har modtaget det med velvilje, påvirker os ikke; den påvirker os i hvert fald ikke gunstigt, når vi tænker på regeringens i den senere tid bekendtgjorte indstilling til de problemer, hvormed det påtænkte udvalg skulle beskæftige sig.

Det forekommer os, at det punkt, som de ærede forslagsstillere går ud fra i deres forslag til folketingsbeslutning, er forkert. Man vil have undersøgt, hvorledes finans-, kredit- og lønpolitikken skal samordnes, for derved at finde frem til en måde at overvinde landets økonomiske vanskeligheder på. Finans-, kredit- og lønpolitikken er ikke